

A

VERNVM TEMPVS.

Est & verni temporis signum Cuculus, id quod vel imperitæ innotuit plebeculæ. Porro nuncium eum veris ponit Hesiodus:

ἦρος κούκουε κοικώξει δρυὸς ἐν πετάλοισι.

Vt cantum audieris quem reddit ab ilice coccyx.

Tunc enim exulare hominem dicit, quia verum eo nuncio veris aduentum intelligant. Piftotherus apud Aristophanem, Auibus, vbi Cuculum Ægyptijs imperasse dicit, tam eos ait quàm Phœnices ad cantum huius auiculæ, tanquam ad imperium triticum & hordeum demetere solitos: tempestiuor enim apud eos mēsis, quàm in Græcia & in Italia sit.

DE CAPRICIPITE

AGELASTOS.

B

Ominem qui nulla iucundiore consuetudine posset ad risum allici, quod eius expertus esset, veluti Socrates fuisse fertur, ostendere si vellet, Capricipitem auem pingebant, quam liene omnino carere tradunt: in liene verò sedes est risus, veluti amoris in iecinore, libidinis in lumbis, iracundiæ in felle. Eaq; de causa dictum, columbam summam significare mansuetudinem, quod bile careat.

DE VPVPA.

FERACITATIS PRÆCOGNITIO.

Pupam Ægyptij cùm pinxissent, præcognitâ vindemiæ feracitatem, siue lætum ac plenum vindemiæ prouentum indicabant, lætitiâ sci licet aliquam affuturam, vt in Vite latius explicatur. Quia si ante vindemiæ tempus valde clangere audita fuerit, nimirum vini redundantiâ prænunciare creditur.

EBRIETATIS REMEDIVM.

C

Hominem verò ebrietate laborantē, ac sibi remediū cōminiscentem, significare cùm vellent, Vpupā & Capillū Veneris herbā pingebant: Vpupa siquidē vuis vescitur immodicē, ita vt plerūq; inde ebria fiat, ac simulac se tētari sentit, Capillo Veneris decerpto efficacissimē sibi medicatur. Herbā hāc ἀδιουρον Græci vocant, ἀπὸ τοῦ μὴ διαίρειναι, hoc est, eo quod minimē marcescat, neq; quidē si aqua pfundatur, immergatūrve, neq; bruma putrefit, vt herbæ reliquæ. Summouent autē Vpupā diuinæ literæ, quam piorū mensis inferri nolunt, querulam quippe volucrem, lugubrē atq; Luctuosam, quæ nihil vnquā nisi mœstū & triste meditatur, Vnde per alitis huius hieroglyphicum, hominē vitij deditum intelligunt Theologi, propterea quod nemo magis querulus, magisq; mœstus assiduē est, quā vnusquisq; vir improb⁹ atq; flagitiosus: sollicitat hūc admisorū scelerū cōscientiâ, vel iniquitē exercet admittendorū cupiditas & impotētia. Nam si tumor superbiæ turgescat, quæ illi vnquā hilaritas, arridebit: Fastu cruciatur assiduē, neque vllos tantos putat honores, qui quod affectat explere possint. Repulsam passus est, infelicissimū se mortaliū putat. Auarus est, si iactura quantulacunq; fiat, vicem deplorat suam: si prædam cui inhiabat elapsam videt, miserē cruciatur. Quid iracundus? an non statim vt incensus est poenas vitij dat sui? Vnde Salomon ei luctum mandat, cui iræ, cui rixæ, cui sine causa manus sanguinariæ. Quid inuidus? nonne suimet carnifex indefessus? Quid libidinosus: mentita est amica, æstuat immensum: expleuit cupiditatem suam, lan-